

Пред сам крај суђења Радовану Караџићу у Хашком трибуналу у 2013. години појавио се сведок-инсајдер од којег су се могли чути неки нови или мање познати детаљи о ратним злочинима на ширем подручју Сребренице. Његово сведочење тешко да ће допринети промени укорененог мишљења о овим догађајима у западној јавности, а још теже ће утицати на промену уверења хашких судија о одговорности српских и бошњачких ратних лидера у односу на до сада изречене пресуде у Хашком трибуналу. Можда ће, на крају, делимично утицати на ослобађање самог Караџића од оптужбе за геноцид у Сребреници, мада се чини да у овом тренутку ни његова одбрана не гаји такву врсту наде само на основу тог сведочења.

Хашко сведочење индајдера KW-12

Па, ипак, ако је судити по ономе што се чуло, а можда више по ономе што се прећутало у Сарајеву, једно је извесно: сведочење заштићеног сведока KW-12 у добром делу било је довољно упечатљиво да се може рећи да је реч о до сада највећем покајничком искорак унутар бошњачког корпуса у правцу суочавања са одговорношћу за злодела над Србима од када се воде истраге о злочинима на подручју Сребренице, а то је већ више од две деценије. А за то време – вреди обавезно подсетити – за злочине над Бошњацима кажњени су многи српски војни и полицијски функционери и у Хашком суду и у Суду БиХ, док је за злочине над Србима у Хагу једино ослобођен муслимански ратни командант Сребренице Насер Орић, док у Сарајеву нико није оптужен нити за један једини злочин.

Сарајевски “мали Хаг” и рашчовечење српских жртава у Сребреници

Пише: Слободан Дурмановић
четвртак, 02 јануар 2014 08:06

Поменути инсајдер, муслимански војник KW-12, оспоравао је, на пример, наводе Хашког тужилаштва у броју муслиманских жртава у неколико инцидената након што је Војска РС заузела Сребреницу у јулу 1995. године, у случајевима пробоја припадника АРБиХ и приликом убијања заробљених муслиманских војника у просторијама задруге у Кравици. Тежину његовом исказу даје чињеница што је сам преживео масакр у задрузи, а за то, рецимо, не окривљује полицајце који су за тај злочин већ осуђени у Суду БиХ.

Насер Орић

Ново је његово сведочење/признање да су “припадници његове 16. муслиманске источне бригаде” убили у околини Зворника петорицу српских цивила, а затим и муслиманске избеглице, две жене и три мушкарца, који су то видели” [\[1\]](#). Тврдио је, такође, и да је, у мају 1992. године био присутан “када су у околини Братунца двојици Срба одсечене главе, док је један полицајац на ражњу испечен”.

Сведок је, затим, испричао да је и сам био изложен мучењима, наводећи да су после поменутог злочина и убиства српског судије Горана Зекића из муслиманске заседе код Сребренице, “српске снаге његовог оца, њега и све комшије муслимане извеле из кућа и одвеле на стадион у Братунцу”, те да су “потом били пребачени у школу где су их мучили,

Пише: Слободан Дурмановић
четвртак, 02 јануар 2014 08:06

тукли и убијали”. Потом се, како описује, нашао у групи од око 450 муслимана који су били пребачени на Пале, а потом и у Високо “на размену”. “Не могу ништа лоше рећи о боравку на Палама, могу само да се захвалим полицајцима... Дошао сам у веома лошем стању, био сам сав исечен”, изјавио је сведок, потврђујући да му је пружена медицинска помоћ. [2]

Но, рекао је и то да су снаге АРБиХ у пролеће 1995. године у Сребреници “испалиле гранату на сопствену децу која су играла фудбал”, сматрајући да је “то учињено након што је из Сарајева стигла депеша да се нешто уради како би се НАТО привукао на страну АРБиХ”, како би напад био приписан српској страни. [3]

С обзиром да већ ових неколико изјава одударују од “званичне верзије” колоплета ратних злочина на ширем подручју Сребренице, није ни чудо што је најпре хашко тужилаштво на суђењу Караџићу покушавало да дискредитује сведока тврдњама да је он “неуротична, пасивно-зависна, неинтегрисана и незрела особа”. Потом су га појединци из удружења бошњачких жртава у Сребреници, а и сам Насер Орић, оптужили да лаже јер су га “Срби купили” [4], мада је рецимо, у хашкој судници показана и заједничка фотографија Орића са сведоком и другим муслиманским војницима након масакра Срба у селу Кравица на Божић 1993. године. [5]

Рашчовечење српских жртава Сребренице у “малом Хагу”

Такође, сведок KW-12 тврдио је да су га истражни органи у Сарајеву онемогућавали да изнесе своје сведочанство и њима [6], тврдећи чак да га је истражилац Бајро Куловац претукао не би ли га одвратио од покушаја да сведочи, те да је добијао разне претње смрћу [7]. Посебно је интересантно да овај сведок није једини који је Куловца, као дугогодишњег водећег истражитеља “савезне полиције” у БиХ (СИПА), оптуживао за застрашивање сведока.

Сарајевски “мали Хаг” и рашчовечење српских жртава у Сребреници

Пише: Слободан Дурмановић
четвртак, 02 јануар 2014 08:06

То је пре коју годину учинило више сведока српске националности који су се жалили и у Суду БиХ да им је Куловац разним претњама изнудио “признања” о наводном учешћу појединих српских војника у злочинима над сребреничким Бошњацима [8]. Но, интерна истрага о наводима тих сведока убрзо је завршена тако што је Куловац ослобођен, те наставио да ради у новоформираној Дирекцији за координацију полицијских тела у БиХ [9], а да никада није било разјашњено питање зашто нема видео-снимака са изјавама сведока из (пред)истражног поступка.

Најме, јавна је тајна да истражни органи у БиХ ту законску обавезу мало кад поштују [10], а у Суду БиХ готово да нема заинтересованих да их питају зашто то не чине, тим пре што су тако сигурни у квалитет “признања” до којих долазе off record. Образложење које су понудили сарајевски истражиоци да “нису довољно технички опремљени” одавно не пролази ни у Хашком суду, па би се онда слободно могло закључити да сарајевски “мали Хаг” није добацио до свог холандског узора ни у делу (пред)истражних радњи, а о суђењима да се и не говори.

Сарајевски “мали Хаг” и рашчовечене српских жртава у Сребреници

Пише: Слободан Дурмановић
четвртак, 02 јануар 2014 08:06

